

DemoKino - virtualna biopolitična agora

www.aksioma.org/demokino

Istospolne poroke

projekt Davideja Grassija
Scenarist: Antonio Caronia

Produkcija in distribucija:

Aksioma – Zavod za sodobne umetnosti, Ljubljana, 2003
www.aksioma.org

Prevod: Martina Batistič
Lektoriranje: Denis Debevec

<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5/>

Poglejmo današnjo pošto.

Ana mi pošilja voščila... Spet reklame! Sit sem že tega spama! Namestiti moram enega od programov za filtriranje pošte... Oho, John se oglašja z Nizozemske. Odkar se je preselil tja zaradi službe, mi bolj pogosto piše. Dobro! Registriral je zvezo z Andrewjem. Vesel sem zanj.

Zdaj sta kot mož in žena. Že dolgo sva prijatelja, a se mi vseeno zdi smešno.

No, na Nizozemskem sta se z Andrewjem lahko registrirala kot par, toda mislim, da je to tudi edina država na svetu, kjer lahko homoseksualca naredita kaj takega. Ko je John še živel tu, mi je nenehno razlagal o pravici homoseksualcev do poroke. Zdaj sta zadovoljna in jaz sem seveda vesel, saj je John moj prijatelj, toda dvomov se nisem znebil.

Kakorkoli, to vprašanje zbuja številne, tudi zelo razgrete polemike.

DemoKino - virtualna biopolitična agora

www.aksioma.org/demokino

Istospolne poroke

projekt Davideja Grassija
Scenarist: Antonio Caronia

Produkcija in distribucija: Aksioma – Zavod za sodobne umetnosti, Ljubljana, 2003
www.aksioma.org

Seveda gre za moralno vprašanje, v igri so verska prepričanja. Kdor namreč meni, da je poroka v bistvu verska zadeva in da se oblasti ne bi smele vtikati v to, je ponavadi proti poroki med homoseksualci ravno zato, ker ima poroko za nekaj svetega.

Toda temu se da oporekati, da ima poroka tudi civilne in družbene vidike, ki niso odvisni od verskih prepričanj; in oblasti sprejemajo zakone v zvezi s temi vidiki in ne v zvezi z verskimi. Drugače bi lahko tudi rekli, da oblasti ne smejo sprejeti zakona, ki kaznuje umor, ker ga itak že prepoveduje ena od desetih zapovedi.

Torej je bolje pustiti ob strani verske vidike, tudi če morda obstajajo homoseksualci, ki bi želeli, da bi njihovo zvezo priznala tudi Cerkev.

Toda verski vidik kot tak ne more biti predmet razprave. Ne, homoseksualci zahtevajo možnost poroke med osebami istega spola kot državljansko pravico.

Tudi zato, ker ima poroka povsem praktične vidike: davki, pokojnina, zdravstvena oskrba. Če je tvoja zveza priznana kot zakonska zveza, potekajo stvari na en način,

če pa živiš z osebo istega spola in nisi uradno poročen, pa malce drugače.

Ko sva imela z Johnom razprave o tem, sem na internetu našel strani s pričevanji homoseksualcev, ki so imeli težave zaradi tega, ker niso bili poročeni.

Tu je primer Davida Wilsona, ki živi skupaj s partnerjem Robertom Comptonom. Robert ima zdravstvene težave in občasno potrebuje nujno zdravljenje. Wilson se boji, da bi se ponovila zgodba iz njegove prejšnje zveze, ko je partner, s katerim sta živela trinajst let, doživel srčni napad, bil hospitaliziran in umrl, Wilson pa ni mogel biti ob njem v bolnici, ker so ga imeli za tujca, saj nista bila v sorodu niti v zakonski zvezi.

Ali pa ta lezbični par, Gloria Bailey in Linda Davies. Skupaj živita že trideset let in sta že blizu upokojitve: v primeru, da bi ena od njiju umrla, bi morala druga plačevati višje davke za hišo in višji honorar njenemu analitiku, kot če bi bili poročeni.

Da niti ne omenjamo težav, ki jih imajo vsi gejevski in lezbični pari pri posvojitvi otrok ali pri priznanju njihove starševske vloge, potem ko otroka že posvojijo.

John me je pogosto prepričeval, da homoseksualci, ki zahtevajo pravico, da si ustvarijo družino, izkazujejo visok čut družbene odgovornosti in da bi morala biti družba hvaležna homoseksualcem, ki se želijo poročiti, saj s kanaliziranjem svoje

DemoKino - virtualna biopolitična agora

www.aksioma.org/demokino

Istospolne poroke

projekt Davideja Grassija
Scenarist: Antonio Caronia

spolne energije v družbeno institucijo prispevajo k stabilnosti, družbeni rasti in zaščiti najšibkejših ter znižujejo stopnjo egoizma in družbenega nereda.

Skratka: poroka med homoseksualci ni le pravica, temveč tudi dejavnost, od katere bi imela korist vsa družba.

No, nasprotniki oporekajo ravno temu: zanje je poroka med homoseksualci družbeno razdiralna sila, saj imajo sami drugačno predstavo o zakonski zvezi.

Poroka ni le ureditev zveze med moškim in žensko, zatrjujejo, temveč družbena institucija, katere glavni cilj je vzpodbujati razmnoževanje vrste.

Zato mora zveza med osebama različnega spola veljati za poroko, zveza med osebama istega spola pa ne more: kajti prva ima razmnoževalni potencial, druga pa ne. Ti ljudje menijo, da je ločevanje spolnosti od razmnoževanja, ki je v sodobnem svetu vse bolj razširjeno, pogubno.

Razmnoževanje je edina od človeških dejavnosti, pri kateri spola potrebujeta drug drugega.

Torej bi bilo treba spolnost med moškim in žensko vzpodbujati, saj ima spolnost zavoljo razmnoževanja edinstveno in nezamenljivo funkcijo.

Če pa bi se uveljavilo prepričanje, da je poroka potrditev zveze dveh oseb, ki je osnovana na zadovoljevanju čutov, družba ne bi mogla več ločevati med spolnimi dejavnostmi, ki so za družbo koristne, in tistimi, ki so nevarne.

In prav temu nasprotujejo zagovorniki porok med istospolnimi partnerji: da bi lahko družba določila, da so nekatere spolne dejavnosti slabe in nevarne same po sebi.

No, John in Andrew sta zdaj mirnejša, jaz pa sem še vedno v dvomih: **je prav, je družbeno koristno dovoliti, da se par gejev ali lezbijk poroči?**

DemoKino - virtualna biopolitična agora

www.aksioma.org/demokino

[Istospolne poroke](#)

projekt Davideja Grassija
Scenarist: Antonio Caronia